

Skúlin skal vera:

Eitt gott stað hjá børnum at vera í

Í nútíðarsamfelagnum og í tí autimatiseraða gerandisdegnum er minni og minni brúk fyri børnum og ungfólki; tí uppliva vit eitt lyndi til at sjággja skúlan sum eitt hent goymslustað — tess longur tess betur

Soleiðis tekur Eilíf Samuelsen, lærari m.a. til í grein í skúlablaðnum. Greinin er partvís eitt aftursvar til tað, Óli Breckman segði í lögtinginum undir viðgerðini av málinum um lán til Vágs Kommunu, har hann eisini kom inn á skúlamál. Vit hava loytt okkum at endurprenta greinina úr skúlablaðnum.

Undir orðaskiftinum á tingi um verðhald fyri lán til Vágs kommunu til skúlabýgging, segði Óli Breckman m.a. hesi orð: »Ein skúli undir bygging kastar arbeiðsloisnir av sær. Ljósugur tænar hann sum institútion tó fyrst og fremst sum arbeiðs-

pláss hjá nøkrum lærarum. Harnæst tænar hann sum upphaldsdeild fyri nøkur ungfólk, sum samfelagið ikki kann seta í virksema á annan hátt. Skúlað fólk í Føroyum fara ofta av landinum aðrastaðni at virka, so føroyski skúlin ger litla nýttu í búskapinum. Tað kann eg, sum lærari sjálvur viðganga, og gangi tí ongum øðrum ov nær, um eg sigi tað.

Tað eru fleiri punkt í hesum brotinum, sum tykist sera margháttlig í muninum á einum, sum harafturat kallar seg lærara, tí vanlig hugsan millum tað fólkid hevur ikki verið, at tað bert ræður um at mjølva

sína egnu koku og leggja vertin á, hvussu gongst teimum børnum og tí ungdomi, sum teir hava um hendur í skúlanum. Og illa er hugsandi, at Óli hevur nógvar lærarar aftan fyri seg, tá ið hann sigur, at hann gongur ongum ov nær, tá ið hann dritur í reiðrið.

Sami lögtingsmaður, sum sigur, at skúlarnir fyrst og fremst tæna sum arbeiðspláss hjá lærarum, hevur eisini í øðrum sambandi sagt, at ellis- og røktarheimini fyrst og fremst tæna sum lonarpumpustøðir fyri starvsfólkið. Tey, sum bert hava havt eitt lítið sindur av sambandi við hesar stovnar og hava sæð, hvat hesi fólk veita afturímóti fyri ta løn, tey fáa, tey virðismeta ikki avrikini við sama hugmóði, sum lögtingsmaðurin.

Í nútíðarsamfelagnum og í tí automatiseraða gerandisdegn-

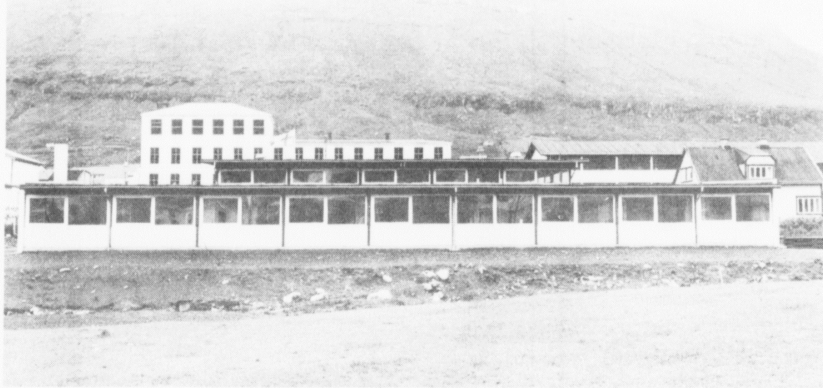
um er minni og minni brúk fyri børnum og ungfólki; tí uppliva vit eitt lyndi til at siggja skúlan sum eitt hent goymslustað — tess longur tess betur. Og børn og ung fara at kenna seg sjálf ódúglig. Tað er tí av stórum týðningi at gera skúlan til eitt gott stað at vera í, og at hann stimbrar børnini til at granska umhvørvin og at triva í viðhondunum, har til ber. Harvið búna vit tey til tilveruna sum vaksin. Skúlin má tessvegna hava eina virkna síðu út móti samfelagnum, soleiðis at bornini koma at taka lut í tí, sum fyriferst uttan um tey, og ikki freitast til at halda fram í teirri vardu tilveruni, sum skúlin er, og harvið at lata vera at taka støðu til tilveruna.

Tað eru politikkararnir, sum hava høvuðsábyrgdina fyri tí samfelagsstrukturinum, sum vit hava í dag, og tað eru eisini tey, sum hava skapað ta støðuna, sum skúlin og bornini standa í í løtuni. Tað má tí eisini vera ein sjálvsøgd uppgáva hjá teimum at royna at virka fram ímóti at finna eina skilgáða leið burtur úr teimum óhepnu avleiðingunum, sum samfelagsmenningin hevur havt við sær.

Tað finnst fólk, bæði politikkarar og onnur, sum í sínum fákunnuga stuttsgyni hava umtalað teir nýggju skúlarnar, ið nú verða bygdar við heitum sum slátur, glæstriborgir o.t. og á tann hátt leggja niður í fólk ein varhuga av, at her fer fram eitt óhoyrt oyðsl av ressourcum, sum var betri nýtt til onnur endamál, og har verður ikki firnast fyri at undirstrika: *produktivt endamál*. Tú kanst ikki

lata vera at gera tær tankar um, hví hesir menn leggja so stóran dent á tann materiella profittin og einvíst lifra fyri øllum, sum hevur við vinnulív at gera, sum um tað var tað *einasta*, ið myndaði eina tjóð. Vit kunnu oll skjótt verða samd um, at skúli og mentan eru ikki tað, sum savnar flestu atkvøðurnar, men tað er eitt óhugnaligt lyndi, sum kemur til sjóndar í eini tjóð, tá ið ábyrgdarmenn avnokta børn og ungdom saman við mentan og uppaling og einans hyggja eftir, hvat ið tænar egnum áhugamálum.

Tað má sigast at vera ein djúp svartskygd og negativ mánnaáskoðan, sum kemur til sjóndar í sitatunum frammanfyri, og tibatir fingur tankarnir sjálvandi onga undirtøku millum hinar tingmenninar. Og tað er hóast alt eitt glógvandi ljóspunkt hjá teimum, sum leggja nakað álvarsamt í arbeiðið millum børn og ungfólk, sigur Eilíf Samuelsen m.a. í grein í skúlablaðnum.

Stusskygni at umtala okkar skúlar slátur, glæstriborgir o.a.

Hendingarrik weekend

Mimir FM-meistara í billard.

Kaggin FM-meistarar í bridge.

Og.....eldur í Havnar Klubba.

úr Oyggjaskeggja:

Predikanturin — sum ein glerpípa í ulpu

.... tað, sum fyrst og fremst eyðkennir hann, er hjartaloyssið, har er ikki ein feril av varma, ikki ein fløvi, hann er sum ein spent stálfjøður

Sigur Hanus Andreasen m.a. í nýggjasta Skeggja, sum júst er útkomin. Grein hansara ber heitið »Sjónir úr Smíðjuni«. Hanus skrivur:tann einasti órordi bletturin í Europa, lesa vit lýsingarnar hjá DFDS, idylliska oyggjasamfelagið, uttan ferðslu, uttan gang, uttan dálking, lokka tey donsku blóðini, einasta friðskjólid, ið eftir er í vesturheiminum, kunnger

blaðmaðurin hjá »Texas Gazette« hugtakin. Og vit koyra niðan eftir Dalavegnum, ein genta situr nakað uttarliga á gongubreytini og spælir við ein dukkuvogn, beint tá vit koma framvið, dettur hon út á vegin við vogninum oman yvir sær, bilforarin sneiðir rundan um hana við 80 kilometra ferð, vit sviða fram við henni, um eitt hár, at vit ikki drupu hana....

Annars er hesin Skegginn tunnur. Bjarki Højgaard hevur grein, sum hann kallar: »Armi Stakkal«. Leszek Kolakowski, sum er polakki, hevur eina yrking, har hann vil siga okkum hvat sosialisma er. Men fyrst hvat hon ikki er. Yrkingin: »Ein læra í negativum dialektikk«.

Oyggjaskeggi kemur út eina ferð um mánaðan. Hann er ókeypis.

Oyggjaskeggi

BLAÐ FØROYINGA UTTANLENDIS

